

Elmenni nagy kaland volt, visszatérni megnyugvás

„A szavakhoz szónak hazamegyek” Károlyi Amy költő verssora jutott az eszembe, ahogy leültünk beszélgetni Dr. Sári Mihállyal. Tizennyolc éve költözött el Hajdúböszörményből, most végleg hazatért.

– Hogyan vezetett az utad annak idején Hajdúböszörménybe?

Egyeken születtem, így kerültem 1964-ben a Bocskai István Gimnáziumba. Böszörményről csak az „Eger felől” című népdalban hallottam, ötödikes koromban: „Böszörménynek híres városában / Szeretöt is találók.” A tekintélyes iskolába a Kertész László vezette bizottság vett fel. Nagyon firtatta, hogy mennyire szeretem a matematikát, én azonban a magyar irodalomhoz és a történelemhez ragaszkodtam, mint kedves tárgyakhoz. Varga Micu tanár úr osztályába kerültem, Poór János, Székelyhidi Ágoston és más kiváló tanárok keze alá. Szkupi István osztálytársam lett a legjobb barátom, a családjába belecsöppenve, az idézett népdal szövege önmagát beteljesítő jóslattá vált: Magdi nevű húga lett a feleségem hét év múlva.

– Tagja voltál ez első szabadon választott képviselő-testületnek. Milyen érzéssel gondolsz életednek erre az időszakra?

A rendszerváltás önkormányzatában a plurális politika, a gazdaság és a kulturális változások iránt elkötelezett honatyák voltak, akikkel együtt falakat

kellett lerombolni és új építményt teremteni. Harcos, kemény csaták ideje volt, de lelkesedtünk, tenni vágytunk. A fiatal FIDESZ csapat frakcióját vezetem, sok barát, politikai szimpatizáns értett egyet velünk. Lázár Imre polgármester okosan vezette az öt pártból összeállt önkormányzatot, barátsággal gondolok az egykori politikai ellenfelekre.

– Életedet a közművelődés és a felsőoktatás szolgálatában töltötted el. Miként gondold, mely területeken értél el nagyobb eredményeket?

A Debreceni Egyetemen a helyi társadalmak fejlesztése és a lokális kisebbségi csoportok integrálása volt a kutatási-oktatási témám. A Pécsi Tudományegyetemen intézetigazgatóként a szakok felügyelete, a tantervi modernizáció, a kompetencia-alapú képzés, a humán erőforrás fejlesztés került a munkám előterébe.

Baján, az Eötvös József Főiskolán rektorhelyettesként, majd rektori feladatokat is ellátva az intézmény megmaradásáért kellett erőfeszítéseket tenni. A főiskola ma is él. Legfontosabb eredménynek mégis azt tartom, hogy a magyar andragógia-tudomány fejlesztésében, hazai és nemzetközi elismertetésében meghatározó szerephez jutottam. Ezt ismerte el a tudományterület világszervezete, az International Adult and Continuing Education 2014-ben, amikor az Oklahomai Egye-

tem „Hall of Fame” professzorai sorába választott.

– Néhány esztendőre „elkanyarodott” az életed Hajdúböszörményből. Pécssett és Baján dolgoztál, Pécsváradon éltél. Mi az, ami visszahúzott az ősi hajdúvárosba?

Amikor megöregszik az ember, keresi a gyökereit. A hegyek között szűk

az égbolt. Hiányoztak a megszépült böszörményi főtér, a tiszta utcák, a böszörményi kenyér íze, a rám köszönő régi barátok, a család. El kell menni messze, hogy igazán értékelni tudjuk az étellel teli városunkat, elmenni nagy kaland volt, visszatérni megnyugvás. Itthon vagyok.

Gargya Imre

Csiha László (1939–2015)

„Horribile dictu”. Ezt a latint kifejezést sokszor emlegette óráin, mi pedig azon töprengtünk, mit is jelent ez magyarul? A fordítás így hangzik: „Még ki-mondani is szörnyű”.

Bizony még kimondani is szörnyű, Csiha tanár úr nincs többé. Jóságos szíve – az elmúlt év végéhez közeledve – megszűnt dobogni.

Egész élete – már születése pillanatától – a gimnáziumhoz kötődött. Oda, ahol édesapja, dr. Csiha Antal évtizedeken át tanított. Laci bácsi magyar-francia szakos friss diplomásként váltotta a katedrán, a nyugdíjba vonuló édesapját. Abban a pillanatban egy olyan híd „épült”, amely minden bizonnyal páratlan az országban. Laci bácsinak belülről jövő indíttatása volt, hogy kapcsolatot tartson az alma mater különböző korosztályú diákjaival. Ezt a nemes „feladatot” élete végéig hálás szívvel látta el.

Negyven esztendeig diákok százait okította a magyar és francia nyelv szépségére és rejtelmére. Magas szintű műveltsége, pedagógiai érzéke, sajátos humora tette az óráit olyanná, hogy érdemes volt figyelni. Nemcsak a tananyagot sajátította el, anélkül sokkal többet adott. Egy-egy irodalmi érdekesség vagy anekdota mindig ott lapult a „társolyában”. Általa szereztünk tudomást Márairól, Tűz Tamásról, Faludyról, Ferdinandyról, akiket akkor itthon nem volt szabad ismerni.

Volt még egy „szak”, amelyből ugyan nem szerzett diplomát: a „böszörményiség”. Ezt is professzori szinten oktatta. Nem mulasztotta el mindjárt az első osztályfőnöki órán „elhinteni a magokat”, amellyel az egészséges lokálpatriotizmust igyekezett megalapozni diákjainban.

Csiha tanár úr komolyan vette a „böszörményiséget”. Betartotta azt a tanácsot, amely egy régi elemista értesítő könyvecskében olvasható: „A városról, amelyben élsz, ne mondj soha rossz szót!”. Önzetlenül segített mindenkinek. Szívügyének tekintette, hogy a hozzáférhető tanácsaival bátorítsa, esetleges tévútjukról egy halvány mosollyal visszafordítsa.

Fáradhatatlanul dolgozott a város közösségéért, amely díszpolgárai sorába fogadta. Igaz azt, amit végzett, ő nem tekintette tehernek, sokkal inkább a szülőföld iránti szolgálatnak.

Ehhez adott neki erőt az Istenbe vetett mélységes hite és felesége, lelki társa, Erzsike néni biztató támogatása.

Hetvenhat esztendő rendelt számára a Teremtő. Laci bácsi boldog ember volt. Azt csinálta egész életében, amit szeretett, s amiben teljesen kibontakoztathatta képességeit. Úriember volt, erről sokan tudnának mesélni. Most sem hagyta, hogy megelőzzük a köszönésben: csöndben, „kalapját levéve, meghajolva” búcsúzott. Örökre.

Gargya Imre

A kimondott szó és hitele

Advent heteiben Kovács Antal ház-tartási gépszerezőt vártuk a tűzhe-lyünk elektromos főzőlapjának javítására.

Megérkezett. Gyors hibafeltárást követően húszezer forintos javításban állapodtunk meg, amihez a műhelyébe szállította volna a főzőlapot. A mester nem túl szerencsés mozdulata miatt azonban a lap javíthatatlanul megsérült. Antal azonnal megnyugtattott, hogy lesz egy új főzőlapunk. Hamarosan jelentkezik. Karácsony előtt a kisfiával ellátogatott hozzánk. Közösén kiválasztottuk és rö-

tőn megrendeltük a számunkra megfelelő főzőlapot. Ennek ára meghaladta a hetven ezer forintot. A javítási és a beszerzési ár különbözetét a mester azonnal letette az asztalra és kérte jelentkez-zünk, ha megérkezik az új lap. Néhány nap múlva hozta a futár. Az ünnepek közötti első munkanapon már a beszerelt új főzőlapon rotyogott az étel. A mester úr ötven ezer forintja karácsonykor, bizony máshová is kerülhetett volna. A mi fánkban a szavahihetőség piros almájává változott... Köszönjük!

Bagdi Judit

Bocskai Néptáncgyűttes
Újév Köszöntő Bál 2016

A Hajdúböszörményi Bocskai Néptáncgyűttes Barátai Körének Egyesülete meghívja Önt és kedves családját

2016. január 30-án 18 órától kezdődő

Újév Köszöntő és Hagyományörző Báljára

A megjelent kedves vendégeknek műsorral kedveskedik a Bocskai Néptáncgyűttes és utánpótlás csoportjai.

A bál talp alá valót a BÜRKÖS Zenekar szolgáltatja.

Várunk minden kedves érdeklődőt!

- Helye: a Sillye Gábor Művelődési Központ és Községi Ház, Bársony András terme.
- Éjféltor tombola! A vacsoráról mi, az állatokról mindenki saját maga gondoskodik!
- Báljegy ára: 2.900 Ft, mely tartalmazza a vacsorát és a műsor megtekintését. Támogatói jegy: 1000 Ft, mely a műsor megtekintését tartalmazza.
- Jegyek vásárolhatók: a Bocskai Néptáncgyűttes irodájában (Hajdúböszörmény, Művelődési Központ, Bocskai u. 4.)